

Slaagkans voor examen verschilt per dienst

De cultuur die heerst in een ministerie, en de vormingsinspanningen die het doet, bepalen sterk de slaagkansen van het personeel bij examens.

Van onze redacteur
Guy Tegenbos

BRUSSEL.

ONGEVEER 26 procent van de 5.600 lagergeschoolde personeelsleden van de federale overheid die in 2004-2005 meededen aan het examen voor de overgang van niveau 4 naar niveau 3, slaagden in hun competentietest. Dat is meer dan in 2000: toen slaagde maar 18 procent. Dat schrijft *Fedra*, het personeelsblad van de overheid.

Maar zulke gemiddelden zeggen weinig, vindt Marc Van Hemelrijck, de chef van Selor, de selectiedienst van de federale overheid. Hij zegt dat de deelnemers feedback krijgen over hun resultaten en er dus uit kunnen leren. Maar ook de ministeries en parastatalen en

Er zijn ook nog diensten waar de bureaucratische logica overheerst en waar personeelsleden moeten wachten tot ze een bevel krijgen van hun chef. Bij sommige diensten wordt veel gedaan om mensen de kans te geven hun competenties te ver-

groten, er zijn er waar dit minder gebeurt."

Marc Van Hemelrijck ontkent dat het aantal kandidaten voor de externe examens zou dalen. „Het aantal formele inschrijvingen is verminderd sinds we vragen om samen met

de aanmelding al een kopie van het diploma en een cv op te sturen." Dat is logisch. Tegelijk zakt het aantal mensen dat ingeschreven is maar niet komt opdagen bij het examen. Ook dat is logisch, zegt Marc Van Hemelrijck.

Ongeveer 26 procent van de 5.600 lagergeschoolde kandidaten die meededen aan een promotie-examen, slaagde. © Ivan Put

BEDRIJFSCULTUUR BEINVLOEDT RESULTATEN

hun vakbondsafgevaardigden krijgen feedback. „Want ook zij kunnen iets opsteken", is de stelling van de Selor-baas.

De resultaten verschillen sterk per ministerie en parastatale. Van Hemelrijck: „Soms heeft dat te maken met de leeftijd van het personeel — er zijn ‘oude’ en ‘jonge’ ministeries — of met het soort mensen dat aangetrokken werd. Maar een groot deel van de verschillen heeft blijkbaar te maken met de bedrijfscultuur die heerst in de dienst en met de vraag of er al dan niet vormingsmogelijkheden worden aangeboden."

„Er zijn diensten die een dynamische bedrijfscultuur hebben die gericht is op dienen van de klanten en waar initiatief nemen niet gestraft wordt.

Overheid betaalde premies in paniek

De overheid betaalde 21,5 miljoen euro premies aan informatici, maar dat was niet goed overwogen.

Van onze redacteur
Guy Tegenbos

BRUSSEL. Dat is in elk geval wat het Rekenhof ervan vindt. Het maakte een beleidsanalyse over die premies die de federale overheid tussen 1998 en 2001 betaalde aan informatici en verwante personeelsleden.

Het was de tijd van de millenniumbug, toen iedereen, ook in de privé-sector, vreesde dat alle computers zouden vastlopen bij de overgang van 1999

naar 2000, en bij de invoering van de euro.

De economie draaide nog op volle toeren, de internethype was nog niet voorbij. Elke onderneming, ook de overheid, ging mee in de paniekvraag of er wel voldoende informatici gevonden zouden worden om die twee kapen te rondren.

Het gevolg leek erg op een beurshausse: de een betaalt meer omdat hij denkt dat de ander meer gaat betalen, en de spiraal is op gang. Dat paniekperspectief ontbreekt in de analyse van het Rekenhof.

Dat zet de zaken droog op een rij. De overheid — toenmalig minister van Ambtenarenzaken André Flahaut (PS) en zijn administratie — maakten zich

in het voorjaar van 1998 zorgen over de aantrekkingskracht van andere werkgevers op de overheidsinformatici. Zonder veel voorstudie besliste de regering premies te betalen. Ze meende dat dat het middel was om een uittocht te voorkomen.

MILLENNIUMBUG EN EURO KOSTTEN 21,5 MILJOEN AAN ONNUTTIGE PREMIES

Er was vooraf geen degelijke analyse gemaakt van het verloop onder de informatici. Er was niet nagegaan of die met een premie te behouden wa-

ren, en zo ja, hoe hoog die dan moest zijn. De budgettaire behoeftenramingen klopten niet. Het besluit over die premies was slordig gemaakt en liet veel ruimte voor interpretaties.

Uiteindelijk werden gespreid over de jaren, 21,5 miljoen premies betaald aan zowat 2.000 personeelsleden. Na afloop vroeg niemand zich af of dat een goede aanpak was geweest en wat uit de ervaringen te leren was over de wijze van beslissen. Dus doen wij dat maar, zo redeneerde het Rekenhof.

Huidig minister van Ambtenarenzaken Christian Dupont (PS) beloofde het Rekenhof beterschap.

►www.rekenhof.be

KRETEN & GEFLUISTER

Ostrega

„Vanmorgen was ik te gast in *Wakker op zondag*, het wekelijkse discussieprogramma op de Antwerpse Televisie (ATV). Ik zat aan tafel met zangeres-actrice Deborah Ostrega, biljartkampioen Ludo Dielis en collega's uit de politiek. Ik heb me alvast voorgenomen om naar het volgende concert van Ostrega's Lords of Acid te gaan kijken. Ik vind het geweldig wat ze doet", zo schrijft Philip Heylen, Antwerps CD&V-schepen in zijn internetdagboek.

Ostrega zingt tegenwoordig nummers van Burt Bacharach, maar werd bekend als Mediamadam. Bij Lords of Acid zingt ze seksueel expliciete songs, die ze op geheel eigen wijze visueel illustreert. De groep trad onder meer op in een pornofilm van Dennis Black Magic. Ostrega was ook goed voor een functionele naaktrol in *De zaak-Alzheimer*.

►www.cdenv.be

Geel

Macht erotiseert. Dat geldt zelfs voor Vlaams minister Geert Bourgeois. Toen Bourgeois nog N-VA-voorzitter was, kreeg hij ooit op een receptie een slipje toegestopt. Geheel naar analogie met de optredens van Tom Jones, wilde een vrouwelijke fan daarmee haar intenties duidelijk maken. Het textielstuk was naar verluidt geel. Huidig N-VA-voorzitter Bart De Wever heeft naar eigen zeggen de neveneffecten van macht maar in lichtere mate mogen ervaren.

Van straat

Gouverneur Steve Stevaert is vrijdag in het grootste geheim in het huwelijk getreden, zo weet *Belang Van Limburg*. Het bruidspaar, al dertig jaar een koppel, wilde een overrompeling door de pers voorkomen. „De vader van gouverneur Stevaert moet nu wel heel blij zijn. Eerst vond hij vast werk als gouverneur. En nu is hij ook nog van straat", zo commentarieerde de schepen van Burgerlijke Stand, Brigitte Smets (SPA), het huwelijk. De Hasseltse SPABurgemeester Herman Reynders was getuige.

Vrouwen

Senaatsvoorzitter Anne-Marie Lizin (PS) laat weer van zich horen. Donderdag ontvangt de socialiste de Belgische, Luxemburgse en zowaar de Monegaskische afdeling van de vereniging Femmes Leaders. Ook de Franse afdeling van de vrouwenclub stuurt vertegenwoordigers, net als de Franse club Dirigeantes, het Mexicaanse Morelos en het Italiaanse Femmes D'Affaires, allemaal vrouwenclubs. *New Girls Network* in de salons van de Senaat dus.

VLOTT verdwijnt

Morgen stellen Vlaams Belang-voorman Filip Dewinter en senator Hugo Coveliers van VLOTT hun Antwerpse kartellijst voor. Daarmee verdwijnt de naam VLOTT even snel als hij opdook, want Dewinter en Coveliers geven hun kartel een gloednieuwe naam.

Hendrik verschijnt (1)

Ondertussen kondigt VLOTT een 'grote' naam aan op haar lijst in Deurne: de onvermijdelijke Hendrik Boonen, die met VLOTT aan zijn 12de partij toe is. Boonen begon zijn politieke carrière in 1968 bij Amada, verkaste in 1982 naar de Volksunie en stichtte in 1988 zijn eigen Nieuwe Partij (NP), zonder electoraal succes. In 1989 werd het bij de Partij Voor Christelijke Solidariteit (PVCL) niets, waarna hij in 1992 opnieuw een partij oprichtte: de Partij Voor de Kleine Man (PA-KLEM). De gemeenteraadsverkiezingen werden andermaal geen succes en Boonen sloot zich aan bij Waardig Ouder Worden (WOW).

Eiland

„Een luchthaven aanleggen op een kunstmatig eiland in de Noordzee zou voor meerdere luchthavens heel wat problemen kunnen oplossen. Voor het vervoer van de passagiers naar het vasteland, zou een beroep gedaan kunnen worden op meerdere alternatieven, zoals onderzeetransport met hogesnelheidstreinen of andere verbindingen met het vasteland." VLD-senator Jacques Germeaux heeft wat ideeën om de toekomst van de luchtvaart in Vlaanderen te verzekeren.

Hendrik verschijnt (2)

WOW stierf nog in 1995 een stille dood en Boonen hing zijn wagonnetje aan de Jean-Pierre Van Rossem-trein. Al hetzelfde jaar werd hem vriendelijk verzocht ROSSEM te verlaten, waarop hij besliste Paul Marchal een handje te gaan helpen met diens PNPb. Die zette Boonen een jaar later ook aan de deur, waarop hij dan maar de weinig succesvolle Unie voor Democraten/Democratische Unie (UDDU) oprichtte. In 2003 sloot Boonen zich aan bij het Liberaal Appel van Ward Beyen, maar verliet dat na de mislukte verkiezingen. Als voorzitter van Fervent Nationaal (FN) betekende 2004 een nieuwe kiesnederlaag. In Deurne mag Boonen nu, met als kartelpartner Vlaams Belang, eindelijk hopen op meer.

■ Met bijdragen van Wouter Verschelden en Anja Otte